

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ स्त्रीसमूहगतोयुद्धाय नाव्हातव्यइतिस्मृत्वा पक्षांतरमाह॥अथवेति ॥ स्वैरं कामभोगेषु उदयस्तावत्पर्यंतं कालो मयोक्तोऽवधिर्गृह्यतां उदयपर्यंतं त्वां प्रतीक्षित्यर्थः ॥ ३३ ॥ वानरान्परिष्वज्य तेभ्यः संप्रदानं प्रीतिदानं दीयतां संसाधय आमंत्रयस्व ॥ पाठांतरेपि उक्तार्थ एव ॥ ३४ ॥ सुदृष्टां पुनर्दर्शनासंभवात् ॥ आत्मसमं पुत्रादिकं राज्यरक्षायै राजानं कुरुष्व क्रीडस्व ॥ आउदयं ॥ ३५ ॥ मत्तं पानादिना प्रमत्तमनवहितं ॥ रहितमायुधादिभिः त्वद्विधं त्वामिव स्त्रीमध्यगं मदमोहितं स्त्रीभो

तस्यतद्वचनं श्रुत्वा वानरैर्द्रस्यधीमतः ॥ उवाच दुंदुभिर्वाक्यं क्रोधात्संरक्तलोचनः ॥ ३१ ॥ न त्वं स्त्रीसन्निधौ वीरवचनं वक्तुमर्हसि ॥ मम युद्धं प्रयच्छाद्य ततो ज्ञास्यामि ते बलं ॥ ३२ ॥ अथवाधारयिष्यामि क्रोधमद्य निशामि मां ॥ गृह्यतामुदयः स्वैरं कामभोगेषु वानरा ॥ ३३ ॥ दीयतां संप्रदानं च परिष्वज्य च वानरान् ॥ सर्वशाखामृगैर्द्रस्त्वं संभावय सुहृज्जनं ॥ ३४ ॥ सुदृष्टां कुरु किष्किं धां कुरुष्व आत्मसमं पुरे ॥ क्रीडेस्व च समं स्त्रीभिरहं ते दर्पशासनः ॥ ३५ ॥ यो हि मत्तं प्रमत्तं वा भग्नं वारहितं कुरु ॥ हन्यात्स भूणहा लोके त्वद्विधं मदमोहितं ॥ ३६ ॥ स प्रहस्या ब्रवीन्मदं क्रोधात्तमसुरेश्वरं ॥ विस्मृत्य ताः स्त्रियः सर्वास्तारा प्रभृति कास्तदा ॥ ३७ ॥ मत्तोयमिति मामं स्थायद्यभीतोसि संयुगे ॥ मदोयं संप्रहारेस्मिन् वीरपानं समर्थ्यतां ॥ ३८ ॥ तमेव मुक्त्वा संक्रुद्धो मालामुत्क्षिप्य कांचनीं ॥ पित्रादत्तां महेन्द्रेण युद्धाय व्यवतिष्ठत ॥ ३९ ॥ विषाणयोर्गृहीत्वा तं दुंदुभिर्गिरिसन्निभं ॥ अविध्यत तदा वाली विनदन्कपिकुंजरः ॥ ४० ॥ वाली व्यापादयांचक्रे न नर्द च महास्वनं ॥ श्रोत्राभ्यामथ रक्तं तु तस्य सुस्त्रावपात्यतः ॥ ४१ ॥ तयोस्तु क्रोधसंरंभात्परस्परजयैषिणोः ॥ युद्धं समभवद्द्वोरं दुंदुभेर्वालिनस्तथा ॥ ४२ ॥

गार्थं कृतमधुपानादितिकर्तव्यतामूढं ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ मदोयं स्त्रीगोष्ठीजनितोपि वीरपानं वीरैरणे मन उत्साहार्थं क्रियमाणः पानविशेषः समर्थ्यतां ज्ञायतां ॥ ३८ ॥ उत्क्षिप्य कंठे प्रतिमुच्य एषा हि माला संग्रामजयदा ॥ ३९ ॥ अविध्यत क्षिप्तवान् ॥ ४० ॥ व्यापादयांचक्रे पातितवान् ॥ पात्यतः पात्यमानस्य ॥ ४१ ॥ अस्यैव प्रपंचस्तयोरित्यादि ॥ ४२ ॥